

QUAU VIVO ? — FRANÇO!

QUI A OBTENU UN RAPPEL DE PRIMEVÈRE

M. Léon SPARIAT

Aumônier de l'Hôpital maritime,
à Saint-Mandrier, près Toulou (Var).

O Franço, noun, pos pas mouri!
Es pas poussible ! Es pas de crèire!
Dins lis estello acò's escri.
E li felen coume li rèire,
Nòsti martir, nòstis eros,
Tóuti li sant, tóuti li juste
Qu'an enlusi toun front aguste,
Franço, ve-lèi sourti dóu cros,
Sourti blèuge coume lis astre,
Clamant davans lou mounde e Diéu
Que mau-grat tóuti li desastre
La douço Franço sèmpre viéu !
Sèmpre viéura, car a dins l'amo
Lou fiò de Diéu, lou fiò sacra
Qu'au cor dóu Criste s'es abra.
Vaqui perqué lou Criste l'amo.
Vaqui perqué touto nacioun,
A travès li siècle, publico
La noublesso de sa messiou, n,
De sa messiou apoustoulico.

En man la Franço tèn la clau
Que rènd libre li pople esclau.

Raço germano, aloubatido
Qu'as dóu ferun l'orro sentido
Mai que n'as ges de sentimen,
Se, pèr ta sciènci couloussalo
Que la negrou de si dos alo
Tapo dóu cèu l'esbléugimen;
Se, pèr lou fiò, se, pèr lou fèrri,
Se, pèr lou crime e la pouisoun,
Se, pèr bassesso e trahisoun